

THINK THOUGHTS

Leto II. Štev.10. 45 Victoria Str. Waverley - NSW. 25.oct.53.

Tel. FW 3063 Printed & published (Editor) Rev. Rudolf PIVKO. T.FW5204
.....

NA POTI V LEPŠE ŽIVLJENJE

Živimo v času velikih presenečenj in nervoznega razvoja. S skrbjo zremo v bodočnost. In primerno času, poskušajo svobodni narodi vso svojo vero, vso svojo modrost in diplomatsko spretnost, samo da bi izkoristili razvoj v pospešen poraz tiranstva. Le mi naj bi stali ob strani?

Ni še dolgo temu, ko je medvojna "zaveznica" - Sovjetska Zveza pokazala zobe Zapadu! Z množičnim oboreževanjem so hoteli zaustaviti grožnje z Vshoda. Državniki so celo izdali Atlantsko Karto, Evropsko obrambno zvezo so ustanovili, Turško-balkansko pogodbo podpisali. Cele vrste pogodb in naredb, samo da bi se postavili po robu rasteči moči Vshoda. Ta strah pred "Vshodom" je danes združil vse svobodne narode.

Poglejmo si malo zgodovino, da bomo sedanost bolje razumeli. Čas 16. stoletja nam govori o enako uničujoči nevarnosti z Vshoda. Približno v tem času, ko je Krištof Kolumb odkril Ameriko, so bile oči Evrope daleč v stran, in tako niso opazile sovražnikovega prodiranja z vshoda. Vneto vojskujoči se Turki pa so hrabro vihteli svoj meč in si korak za korakom osvajali Zapad. Cela kraljestva so se jim morala predati. S fanatičnim prepričanjem, da je njih sveta dolžnost boriti se za nadvlado vsega sveta, so se vojskovali; mesto nevernikov je le za klavnico in klanje prinašala le zasluge. Kako sličen je sedanji nauk Kremlja. Ni veliko razlike... Napetost v Evropi je rasla. Grozen strah je prevzel ves evropski kontinent, ko so slišali o propasti in klanju. Leta stra

šnih izgub so minevala. Storiti je bilo treba nekaj - a hitro. Z raznimi pogodbami so se slično kot danes poskušali postaviti v bran. Grozeča nevarnost in poguba sta združili narode. Prav tako kot danes. Razlika je le v tem, da so ljudje takrat bolje razumeli čas in nevarnost, ker so lažje našli dušo kot v današnjih dneh. Takrat niso prezrli one varnostne uredbe, ki se zdi, da so jo pozabili danes. In prav to je lahko usodno. Ves tedanji svet se je organiziral in na kolenih od zgoraj prosil pomoči; vsakemu si videl drseti jagode rožnega venca v rokah. Da, v resnici so si prizadevali imeti Boga na svoji strani. In so zaupali Vanj! To nam pravi zgodovina. Takrat se je vsakdo spraševal, ali bo krščanska omika preživevala, ali propadla. Bili so boj na življenje in smrt. Koliko prelite krvi in strašnih žrtev po pojmovanju takratne dobe. In vkljub temu je 7. oktober 1571 zgodovinski dan zmago-slavlja. Ob peti uri popoldne, ko se je procesija rožnega venca pomikala mimo Cerkve Sv. Petra v Rimu, so bili Turki premagani. Zato praznik Rožnega venca.

Nevarnost z Vshoda je grozila takrat in grozi danes - le znamenja borbe so druga: kladivo in srp s krvavo rdečim ozadjem. Časi so se menjali. Na Zapadu se pripravljajo. Priprave so drugačne. (Nadaljevanje tega članka je na 7. strani).....

(Na praznik mrtvih - 1946)

Vseh mrtvih dan ! Osirotele družine bodo v nemi žalosti stale ob grobu svojih očetov, osiveli starši se bodo v trpki bolesti spominjali sinov edincev, mlade matere in neveste bodo objokovale svoje može in fante. Nešteti bodo prižgali svečke pred družinskimi oltarčki, njihove misli pa bodo hitele na grobove dragih svojcev v daljno tujino - v taborišča in morišča, na fronte in v gozdove. Dvakrat bridek bo spomin na grobove izven domovine, morda tudi na dan mrtvih neokrašene in zapuščene. Najhuje pa bo nemara njim, katerih očetje in sinovi počivajo neznano kje.

Bolj kot kdaj poprej bodo družine čutile globoko vrzel, ki je nastala v njihovem občestvu zaradi izgube svojcev. Po letih še le prav skelijo rane zadane v času svetovne in bratomorne morije. Nič manj bridka in boleča kot družinska boleost je žalost slovenskega ljudstva ob spominu na brate in sestre, ki so na oltarju domovine žrtvovali svoje življenje. Tisoče in tisoče idealnih src je prenehalo biti v času, ki kriči za svetim idealizmom. Kdo bi izmeril globino te bolesti, kdo izmeril obseg nenadomestljive izgube?

Mi smo seme novega, lepšega življenja našega tisočletnega naroda, položeno po mučenikih minulih let v brazde slovenske domovine! Tudi našemu težko preizkušenemu narodu ostane le še uteha otroško čiste, trdne vere v blagoslov trpljenja in žrtev. Sinovi in hčere našega naroda niso umirali zastonj: njihovo mučeništvo je poroštvo naše lepše bodočnosti. Tak je zakon življenja v naravi, tako je božjem zakonu pisano za občestva družine, naroda in vsega človeštva.

Ni nas ob vernem spominu na rajne brate in sestre strah za našo bodočnost. Kdorkoli bežno rajža po naših naseljih razbira morda z obrazov neko utrujenost in plahost. Če pogleda globlje, sledi neki notranji razdvojenosti, ob kateri trpijo premnoga idealna slovenska srca. Kdor pa ume prisluhniti življenjskim tripom mladeniškega naroda, ve za njegovo zadnjo skrivnost, doslej še neizpovedano, često le zasluteno in nedoumeto.

Tisoč slovenskih src je iztrpelo, v njihov zadnji utrip pa je položena veličastna prošnja do preostalega naroda:

"VI, KI STE SEME IZKRVAVELEGA NARODA, MISLITE LE ENO, KAKO BOSTE POSVETILI VSE SVOJE SILE V NJEGOV PROSPEH IN PODVIG !!!"

Težki so bili časi zadnjega desetletja, narod jih je prestal ! Prestal je zgodovinsko preizkušnjo, četudi do skrajnosti oslavljen in razredčen. Mučeniki zadnjega desetletja so njegov največji neizpodbitni in edinstveni dokument. Ko se bodo odmaknila nova leta, bo zadihal prosteje in bo v novem, svežem življenju našel svoj prostor na soncu. Naravni in nadnaravni zakon pač kažeta, da zmaga ob koncu boljša kulturnost, čilejša mladost in iskrenejši idealizem nad nasiljem, starikavo domišljavostjo in sebičnostjo. To bomo dosegli le s podvojeno požrtvovalnostjo v vseh področjih narodnega življenja. Kulture in morale nam ne more nihče dati, dajati si ju moramo sami z vstrajnim delom in doslednim oblikovanjem narodnega značaja. Naše prizadevanje pa bo uspešno le tedaj, če bo ukoreninjeno v iskreno vernost in bo od tod črpalo svoj zadnji in najgloblji idealizem.

To je naša izpoved ob dnevu vseh mrtvih, ob spominu na tisoče grobov slovenskih močnikov. Tako bo narod dostojno počastil svoje največje sinove in hčere !

.....

..:
Molitev je ključ: "Vas, zabljene grobovi, O, če nikdo
ki odpira rajnim: kjer križ, ne kamen ne stoji, nocoj se vas ne spomni,
nebesa ! :: ki niste venčani s cvetovi, pozabil ni vas pevec skromni
:: kjer luč nobena ne brli. in pa - nebo ." (S.G.)

"Hitro repetiram in pomerim vdrugič in sprožim..Prepričan sem, da sem ga obakrat zadel ali rehl se ne premakne.Lasje se mi ježe, da mi klobuk privzdigujejo - ali pomerim in sprožim še v tretjič..takrat se pa zgodi čudo: puška mi pade na tla...križ božji..zdaj je pa po meni..

"Misli" 'Med gorečimi rogi se blesti
 St.10. 'križ in rehl se spreminja...
 -----'Bežal sem in se nisem v živ
 ljenju toliko tekel kot takrat...Zgu-
 bil sem vse: klobuk, jopič, puško, pa
 še patrone..."Župnik pomežikne napram
 drugim in ponagaja še Vavteju:"Tiste-
 ga rehlina ste videli že doma v postelji
 v sanjah,katere so vam pustile tako
 živ efekt v fantaziji,da že, ko ste
 se predramili se niste mogli več otre-
 sti slike rehlina, ker sanjam se pri-
 družiti še ovtosugestija.Rehl se je vam
 odmikal v planino dokler se ni ustavil
 vi ste streljal in streljal v resnici
 je bil pa štor visoko posekane smereke."
 Vavtej je bil nekoliko hud, ker so se
 vsi z župnikom strinjali in reče :
 "P'rdiana (per Diana) na vse zgoda
 pa tudi nisem bil pijan in pljune de-
 belo v travo.

Kovač je pa povedal svojo fantovsko
 razposajenost.Kočnikova Špela se je
 možila h Klestrovcu, zdaj je že tudi
 ona stara ko jaz.Fantje so se zbrali
 kar iz cele vasi - mene pa niso pova-
 bili, zato sem se pa sam.Postavili
 so za Mlinarjevim hlevom kar 20 topi-
 čev pripravljenih za zažgat, sami so
 pa šli k cesti in k rebri opazovat in
 čakati nevesto.Jaz se priplazim ko lis-
 jak k topičem jih postavim v kolo v
 zažigalne luknje vtaknem zažigalne
 vrvce.V središče kroga nasujem smod-
 nik v katerega napeljem vse vrvce in
 zažgem.Hitro sem pobiral pete, ko sem
 bil že daleč, zagrmí, čeprav neveste
 še nikjer ni bilo..."Ti si bil falot
 in tudi danes nisi boljši", mu reče
 Udrtnik, drugi se pa smejo.Mežnar je
 postal tudi zamišljen, da je še na
 fajfo pozabil in takoj za Kovačem se
 oglasi in pove, da ima v Kočevju stri-
 ca,kateremu so se sami medvedje stre-
 ljali. Pravi,da je bilo takrat še do-
 sti te zverine po kočevskem gozdovju
 in stric jih je lovil tako, da je
 zvečer pritrdil puško na kraj, kamor
 so medvedje prihajali.Puško je pri-
 trdil, da je tudi ob strelu ostala ne-
 premaknjena.Koncu puške je navezal
 meso in zvezal za oba petelina.Medved
 pride, sveže meso mu diši, ga potegne,
 s tem sproži puško.Tako je ustrelil
 kar dva medveda, a tretji je bil le
 teško ranjen in razjarjen.Ko pride
 stric zjutraj gledat za plenom vidi
 mrho leže pred puško.Stric, misleč,
 da je mrtev, ga brčne a medved se po-
 žene proti njemu.Stric je imel dovolj
 opravka z njim, predno ga je uničil.

Prešli so s pogovori na življenske
 doživljaje v družini:vsak je hotel po-
 kazati največji življenski križ,ta z
 ženo, drugi z otroki tretji s posli
 itd.Skrivnostno zaori pesem fantov na

vasi pod oknom Kovačevih 'Stran
 deklet.Možakarji so pri - ' 4. .
 sluhnil in pozabili na '-----
 vse križe katerih je vsak toliko
 imel...Kovačeve punce so stale na
 ganku:Milka,Zalka in Urška.Kakor
 rdeč slap padajoč ob oboju ganka
 so bili cvetoči nagelni, katere so
 dekleta ščipala in metala med fante.
 Fantje so z nagelnimi cveti šli
 pod lipo med možakarje.Župnik jih
 pohvali,da lepo pojo na vasi, le
 v cerkvi molče..."Ja gospod v cer-
 kvi bi motili zbranost mladega sve-
 ta, potlej bi še vi hudi bili na
 nas !"opraviči Bresnikov Jure vse
 fante."Že prav" se smeje župnik
 "Zapeli boste pa nam tukaj nekaj
 narodnih potlej gremo pa spat.
 Prvo pesem so zapeli :Škrjanček
 poje,žvrgoli...drugo pa so nape-
 rili Kovaču :Dober večer, stari
 očka...

Možakarji so se Kovaču nasmihali,
 Kovač je pa čutil ost in je nevolj-
 no grizel fajfo, ker ni bil kos
 fantovski porednosti in reče malo-
 marno : "Fantje, niste udarili na
 pravo struno..." Tretja je sledi-
 la "Ko so fantje proti vasi šli"
 Medtem so pa Kovačeve punce pri-
 nesle mošta in kot zadnja prešer-
 no zaori: "Že dolgo nismo pili ga"
 Pri zadnji je pa še župnik priti-
 snil z mladeniškim glasom in o-
 stali možakarji so brundali ko
 medvedi..Nato so z moštom popla-
 knili grla in župnik pravi:"Zdaj
 pa fantje in dekleta domov spat,
 če ne , ne pridem noben večer več
 pod lipo." "Ja, gospod, bomo že
 mi poskrbeli za to," so obljubili
 možakarji.

Luči so se pogasile, zavladata je
 pokojnost narave,katero je kalil
 le pasji lajež...

Starček pod lipo

Pod lipo starček tu sedim,
 na klopi se lepo hladim,
 ko z neba sije sonce vroče.
 Otroci v senci rajajo,
 igrajo se, razgrajajo,
 jaz pa jih gledam,stari oče.

Oj kje, oj kje je tisti čas,
 ko tu tako igral sem jaz,
 za mraz ne maral in vročino !
 Tu gledal sem čez mnogo let
 otroke svoje, zdaj pa ded
 tu gledam sinovo mladino.
 ...Le čakaj, čakaj,pride čas,
 ko boš sedel tu - ko jaz.

JOHN : Hullo, Paul ! Where are you going ? (kam greš?)

PAUL : I have no cigarettes, John. I must buy a packet. (Nimam cigaret-
moram kupiti zavitek)

JOHN : I'll come with you. I want a packet of cigarettes, too, and
Mary wants a pound of tea. ((Grem s teboj, tudi jaz hočem zavitek
cigaret in Mary čaj.))

PAUL : Where is Mary ? (Kje je Mary - Marija)

JOHN : Mary is in the post office. She's buying stamps. She wants to
post a letter to Tasmania. Here she comes. (Marija je na pošti.
Kupuje znamke. Hoče poslati pismo v Tasmanijo. Že prihaja)

MARY : There! I can post my letter. I have a stamp now.

JOHN : Oh, those are my matches(Tisto so moje vžigalice)

PAUL : No, it's a new box.They are mine.(Ne,to je nova škatljica.To so moje vžigalice)

JOHN : But mine is a new box , too. I am sure it's mine, Paul,(Toda moja škatljica je tudi nova.Jaz sem prepričan, da so moje)

PAUL : Mary ! These matches are not his. They are mine !(Te vžigalice niso njegove - so moje)

JOHN : And I am sure, they are mine, Mary !(Prav gotovo so moje)

MARY :Really, you men ! Where are those matches ? Thank you, Paul.. Yes, of course !Paul, they are not yours...and John, they are not yours... the matches are mine !

JOHN : Of course the matches are hers. A woman is always right !

Very Easy Lessons (1-26)	Saturday 7.00 a.m.
Easy Lessons (27-52)	Saturday 7.15 a.m.
Harder Lessons	Sunday 7.45 a.m.
	(S.A. 7.15 a.m.; W.A. 7.30 a.m.)

-----' V zadnjih časih je zopet stopilo v ospredje trža- '-----
ško vprašanje. Napetost med Italijo in Jugoslavijo je bila precejšna
(vsaj tako je izgledalo), a do rešitve zaenkrat še ni prišlo. Težko je
napovedati bodočnost Trsta, a če mislimo, da bosta tako Italija kot
Jugoslavija izrabljali tržaško vprašanje v svoje namene, ne moremo biti
daleč od resnice. Da bi Italija dobila oblast nad Trstom, bi bila res
nezaslišana krivica, ki bo jo zapadnjaki lahko naredili našemu narodu
a ne bi bila prva. Zavedati se namreč moramo, da politika ne pozna senti-
mentalnih gesel, temveč le suha dejstva koristi. Če bomo svetovne dogod-
ke presojali bolj s svončnikom kot srcem, si bomo prihranili marsikatero
razočaranje v bodočnosti.

Bivši jugoslovanski kralj in njegova
žena sta v tem mesecu doživela dokaj
publikacije v svetovnih listih. Časopi
si poročajo, da si je Petrova žena
v zvezi s procesom za ločitev zako-
na prerezala žile na roki, vendar ni
bilo resnejših posledic.

Titove oblasti so že izdale
dovoljenja nekaterim družinam v
Jugoslaviji za izselitev k svoj-
cem v inozemstvo. Po poročilih
iz ljubljane jih bo nekaj prišlo
tudi v Avstralijo.

V Avstraliji so naredili prve poizkuse z atomsko bombo. Poročila pravijo,
da so se poizkusi najbolje obnesli in da bo razstrelitvi prve atomske
bombe na Avstralski celini sledilo še več drugih. Lepa bodočnost - kaj ?

Med Jordanom in Izraelom so bile po-
novne obmejne praske. Organizacija Zd
ruženih narodov bo posredovala. Za uspeh
ni mogoče jamčiti.

Letošnji jesenski velesejm v Ce-
lovcu je obiskal tudi predsednik
slovenske vlade Miha Marinko. Ve-
lesejm je bil zelo dobro organi-
ziran. Zastopanih je bilo mnogo
inozemskih tvrdk, med njimi več
jugoslovanskih državnih podjetij.

Zaradi napetosti v Trstu so poslali
tja posebno mednarodno komisijo, ki
naj v slučaju potrebe zaščiti proti-
komunistične begunce, ki se še nahaja-
jo na ozemlju Svobodnega Tržaškega O-
zemlja.

Španija zahteva od Anglije vr-
nitev Gibraltarja.

Pripravljajo zakon, po katerem bi naj
vsakdo, ki hoče biti uslužben v NSW
postal član delavske organizacije. Res
lep način demokracije, kjer ti drugi
ukažejo, kateri stranki ali organiza-
ciji moraš pripadati.

S prvim novembrom bodo znižali
neposredni davek v Avstraliji. Po
naše rečeno: ob prejemu plače boste
imeli v papirni vrečici nekaj več
šilingov kot ste jih imeli dosedaj.

Avstralijo je obiskal podpredsednik
USA. Njegov obisk je bil informativnega
značaja.

V Italiji so bile velike poplave,
ki so zahtevale več desetih člo-
veških žrtev. Materialna škoda je
ogromna.

Pravijo, da je general Peron že pozabil
svojo "Evito" in da se namerava znova
poročiti.

Pogajanja med Anglijo in Egiptom
v vprašanju Sueškega prekopa se
še niso premaknila z mrtve točke.

Letošnjo jesen se je mudil v Jugoslavi-
ji vodja britanske delavske stranke.
Bil je gost jugoslovanske vlade. Ogledal
si je tudi Slovenijo.

Pred nedavnim je umrl župan
Zahodnega dela Berlina prof. Reuter
ki je bil svoj čas pripadnik ko-
munistične stranke, a pozneje
njen najmočnejši nasprotnik.

BOŽIČNE IN VELIKONOČNE PESMI
:::::::::::::::::::::::::::::::::::::
NA PLOŠČAH
:::::::::::::

Izšel je album božičnih in velikonočnih pesmi na ploščah. Plošče so bile
izdelane v Ameriki. Kdor bi se za plošče zanimal, naj se takoj obrne na
uredništvo "MISLI". Če boste pohiteli z naročilom, boste lahko o božičnih
praznikih poslušali slovenske božične pesmi in običaje.

"Misli" 'NA POTI V LEPŠE ŽIVLJENJE Tisoči znanstvenikov de- stran
št. 10. '(nadaljevanje s l. strani) lajo po skrivnih labora- 7.
-----'torijih in računajo o atomskih in vodikovih bombah, '-----
nove vrste letal, topov, ladij in razstreliva...vse v namenu ...uničiti
čimveč, če že do tega pride. Le v člo-
veka in njegov genij še zaupamo, po-
zabljam pa klicati Boga !Danes zau-
pamo le v orožje, z njim si hočemo
osvojiti svet; verujemo le še vase
in od človeka pričakujemo nemogoče-
ga. Obožujemo njegovo moč in iznad-
ljivost. Ne bomo pa nikoli prišli
bliže miru in zmagi pravici in lju-
bezni, dokler ne bomo padli na kole-
na in priznali Boga za svojega Go-
spoda in mu v svojem vsakdanjem živ-
ljenju tudi sledili. Neskončno modro
uravnan vzorec nam je bil dan za vr-
nitev Rusov, za vrnitev miru v na-
ših dneh. Kaj še niste ničesar sliša-
li o Fatimi, o Lurdu ? Preveč je pre-
prosto, ali ne ? Morda celo nespamet-
no za genije naših ljudi, ki so pol-
ni izkustev. Zares prav kakor dete,
ki poskuša prve korake v svet in mi-
sli, da že nadkriljuje očeta. Cerkev
je dovolj jasno pokazala pot in na-
čin, kako naj se današnjemu delav-
stvu omogoči gospodarski podvig, da
bo enakopravno, enakovredno ter s
sadovi svojega dela tudi z vsem za-
dostno preskrbljeno. Cerkvi očitamo,
pa nimamo pojma o cerkvenem nauku
o socialni pravičnosti. Kako jasne
in odkrite besede o socialni pravi-
čnosti v tolikih okrožnicah prej-
šnjega stoletja. Razgledani duhovi
med drugoverci priznavajo, da krščan-
sko socialni nauk resnično vsebuje
rešitev pred propadom in tiranijo
in da postavlja tudi stvarne načrte
za vpostavitve družabnega ravno-
vesja. Zdaj je le na nas, da se po
teh naukih ravnamo in tako dosežemo
to, po čemer svet hrepeni. Ne smemo
pozabiti, da najboljši nauk nič ne
zmore, če ni nikogar, ki bi se po
njem ravnal... Bratje in sestre v
domovini se bore za izročila naših
očetov. Oni bijejo boj s križem v ro-
ki ! Njim je zmaga zagotovljena. Za-
kaj se jim ne bi tudi mi pridru-
žili ? Domišljamo si, da smo katoli-
ški narod, a kako živimo ? Ne po be-
sedah, temveč po dejanjih bomo so-
jeni. Zato pa Pridi k nam Tvoje
kraljestvo miru, resnice in ljubezni.
Bodimo prepričani, da : sklenjeni
roki v molitvi bijeta večje zmage
kot pa cele divizije vojske (V. Hugo)
Vrnimo se z vsem srcem k navadam
naših družin v preteklosti in ob-
novimo molitev rožnega venca v po-
moč greditve boljše in srečnejše bo-
dočnosti.

P. Rudolf.

T O I N O N O:

Pred dnevi me je pot slučajno na-
nesla mimo velikega kupa smeti v
našem hostelu. Bežno sem pogledal
po razmetanih papirjih in brez
pravega zanimanja mi je oko obsta-
lo na kupu papirjev, ki so izgle-
dali še kaj dobro ohranjeni. Sto-
pim bliže in pogledam : "Misli" leto
I. številka 9. Naslovna stran in vse
drugo pisane v mojem materinem je-
ziku. Ne morete si predstavljati
moje sreče ob tem mojem odkritju.
Sedaj nisem več sam, sem si mislil.

:::::

Glede zadnjega slovenskega večera
bi pripomnil, da je bila organiza-
cija res boljša kot pri prvem, le
godba se ni obnesla, kot so prire-
ditelji verjetno pričakovali. Zakaj
ne bi za prihodnjič najeli godbe,
ki je na prvem večeru res dobro i-
grala. Vsi so jo pohvalili.

:::::

Če ste že na isti strani (Misli 8)
omenili perzijskega "šaha", ne pa
nekega Mohameda Pahlevi, ali niste
mogli malo nižje doli z isto mirno
vestjo reči "jugoslovanski kralj"
ali pa recimo "bivši" ? Mislim na-
mesto golega imena in priimka. Kdo
bi se zaradi tega mogel spodtikati ?
Morda komunisti ali ustaši. Njim pa
"Misli" verjetno niso namenjene.
Od 4.000 Slovencev se verjetno nik-
do ni umaknil v Avstralijo zaradi
kakega Karadjordjevica. Najsi bo
slab ali dober, imenovani je vedno
še naš de jure kralj, ustavni in
zakoniti, z ozirom da mi odtrgani
od domovine tamkajšnje de facto
stanje smatramo kot osnovni razlog
našega brezdomstva.

Nekateri med tukajšnjimi Slovenci
so svoj čas s prisego obljubili
zvestobo vladarju, nekateri od teh
so brez grenkobe zamenjali srebrno
žlico doma za kramp in lopato v
tujini. Če je tudi samo eden edini
tak med Vašimi bralci, ni li ta
eden dostojen vašega viteškega ob-
zira.

V vseh zadevah slovenske organizacije v Avstraliji se obračajte na
naslov : Organizacijski odsek ZS
"Bronte" Gidley Str. ST. MARYS /NSW.

Z ozirom na oglas, objavljen v	:	
MISLI sporočam, da sem priprav	:	SLOVENSKA DELIKATESNA TRGOVINA
ljen kupiti Slovensko-nemški	:	
slovar, če je lastnik priprav-	:	567 Crown Str. Sorry Hill
ljen prodati oba dela.	:	
H. Bazec	:	se
52 Brunswick Rd.	:	priporoča svojim odjemalcem.
East Brunswick / Melbourne	:	

Centrala : 207 Russell Str.
Melbourne.
FB 3549 - FB 2528

Podružnica: 375 Barkly Str.
Footscray.
MW 6654 - MW 6482

Poroče V Waverley sta se poročila dne 10. oktobra Teodor Stanič in Ljudmila rojena Velušček. Sedem dni poprej sta si v Melbourne obljubila zvestobo Ivan Bole in Marija roj. Wolf. Vsem želimo obilo sreče in božjega blagoslova

"LETEČI DOBAVITELJ" - g. Voršič Vam po najugodnejših odplačilnih pogojih preskrbi vse, kar v vsakdanjem življenju potrebujete: pralne stroje, harmonike, radio aparate, hiše, parcele, knjige - tanke in debele - VSE PO IZREDNIH PRAZNIČNIH POGOJIH. Obrnite se nani. Njegov naslov:

31 Belgium Str. AUBURN NSW
.....
:
: V AVSTRALIJO JE PRISPEL HRVATSKI
: DUHOVNIK.KO SE BO STALNO NASTANIL
: BOMO V MISLIH OBJAVILI NJEGOV NA-
: SLOV.Trenutno lahko stopite v stik
: z njim potom g.patra R.Pivka.

G. F R E T Z E je položil poslednje izpite in postal arhitekt. Našemu rojaku ob njegovem uspehu iskreno čestitamo !!!

Prostovoljni prispevki	£ 73- 1-5	Najemnina dvorane, godba	£ 22- 0-0
srečolov, lecitacije,		Jedila, pijača, dobitki,	
jedila in pijače	£161-16-0	čase, papir, zastavice itd.	£104-15-0
	<u>£234-17-5</u>		<u>£126-15-0</u>

D.Lajovic, J.Jež, S.Furlan.

The Holy Father's recent decision to permit the ordination of married convert pastors where circumstances, in his own view, justified such ordination for the advance of the cause of Christian Unity has created considerable impression in Britain, and it has certainly been received as the most surprising and utterly unexpected change in the Church's discipline in our day.

People immediately realized that there could be few countries where conditions more obviously suggested that the cause of Unity could be furthered should the Pope decide that the new permission might be applied here also. For generations the position of married clergy, chiefly Anglican, but not excluding some Nonconformist, has led to the most painful situations. Men whose own increasing catholicity of belief and practice has brought them to the threshold of the true Faith have been faced with a double problem. The first is economic. Married and with children brought up to expect the sort of expensive education reserved to the upper classes, submission to the Church in most cases literally means imposing the heaviest possible sacrifices on their wife and their children who may wish to remain Protestant. Reasonably paid jobs are not easy to obtain by middle aged people who have no other qualifications than those of a parson. A number of them have secured posts as teachers in Catholic schools, but often the vacancy has to be made for them and consequently the pay is particularly poor. The parsons themselves are doubtless willing to make the sacrifice, but must they sacrifice their dependents for the sake of their own personal convictions? But that is not all. Many of these men have a real religious vocation. The very fact that in their work they have moved ever closer to Rome tends to indicate the spirit of true spiritual responsibility with which they have discharged their religious duties. To be thrust from such religious vocation into some secular job may well be a terribly frustrating experience.

Many thousands, of course, have made the great decision and taken what in fact is the heroic way. I have known many of them. I recall a master at my school whose lack of the qualities necessary in a teacher of boys caused his life to become a perpetual misery at the hands of ragging pupils who are never more cruel than when they scent weakness and unhappiness. I knew another who was so scandalized by his experiences with Catholic boys that he returned to his former faith. These examples have always haunted me, and caused me to sympathize especially with the dilemma that faces wouldbe convert clergymen.

Unfortunately, the German precedent cannot afford a full hope that many of these cases will be relieved.

The Church in Britain is exceptionally conservative, even to the point of many people holding false doctrine. In this case, for example, it is probably that the majority of ordinary catholics believed clerical celibacy to be a law of god. Catholic papers have had to explain carefully the true position, and even national papers have thought it worthwhile to ask Catholic writers to give some account of the facts for the benefit of their puzzled readers. It is possible, too, that our puritan strain causes many to revolt at the very idea of a married priest. These considerations would not, of course, affect our Bishops if and when they are faced by an application to forward to the Pope on the subject. But others, more serious, are likely to.

To obtain a dispensation for the ordination of a married Anglican clergyman would certainly solve the problem of his spiritual vocation; but it would not go far towards solving his economic difficulties. Any married clergy doing parochial work is, in any case, extremely unlikely; but even if it were allowed no money would be forthcoming to support wife and children. Our priests live for the most part on the minimum that keeps a single man in work and health, and the calls on any surplus funds available to diocese or parish are already legion. In particular,

SPOZNATI, ČE ČLOVEK ZARES ŽIVI SVOJEMU DOBREMU IMENU PRIMERNO, GA MORAŠ HVALITI IN SLAVITI MED NJEGOVIMI LASTNIMI PRIJATELJI. PA BOŠ SPOZNAL RESNICO. (O. Bat.)

Misli : the present problem, of finding money to maintain
št.10 : Catholic education is crippling the Catholic com-
----- munity. But outside parish work, the openings for
secular clergy are rare and usually poorly paid. If anything, it must be
confessed that the ordination of married clergymen would actually incre-
ase the economic problem since it would prevent them from finding some
job in the world.

Stran
10.

This is of course a great tragedy. I, for one, cannot doubt that the dilemma of religious vocation and economic difficulties is a very real factor in preventing conversions of married Anglican clergymen. Not all will agree. It is pointed out that ever since the Oxford Movement all kinds of events have suggested a mass of conversions, for example the condemnation of Anglican Orders, the appointment of scarcely Christian Anglican bishops, the South India inter-communion scheme, and yet each time little or nothing happens. It is also argued that no honest man could remain an Anglican parson if he really had doubts about the position of Anglicanism. But my own feeling is that it is perfectly possible for many to prevent themselves from really facing the issue because of more or less subconscious worries about the consequences of facing it. If indeed these men could be ordained and given decent economic positions, many, I am sure, would soon find themselves asking to be received.

Indirectly, however, the Holy Father's decision may well prove helpful. There is little doubt that a further deterrent against Anglican and Non-conformist conversions is precisely the specially conservative note of Catholicism in England. The heritage of persecution and the sense of being a minority have combined to make us shy of change and nervous of adapting ourselves to the mind, character and tastes of our countrymen. I can safely say this, because Cardinal Manning said exactly the same nearly a hundred years ago. In our day great external changes have been allowed within the Church, especially in France and Germany. These changes have made very little impression in Britain. They are often thought of as "not quite Catholic". But the greatest innovators over here would never have gone so far as to think that any change at all would be allowed in the Church's discipline of clerical celibacy. Now the whole country knows that the Pope, in his zeal for Unity and for giving help to every individual soul, has not hesitated to depart from so strong and long standing a tradition. It seems to me therefore that this shock may cause both Catholics and Anglicans to think a little differently about the practical problems of Unity; and, writing on the eve of the Church Unity Octave, I for one can only pray that this may be the case.

DUTY OF CATHOLIC TO KEEP INFORMED

Hitra in najcenejša pomoč svojcem
v domovini potom slov. podjetja v
PERTH -u, J. ZADNIK, 56 Norfolk Str.

Catholics have a duty to be well informed, not only about Catholic doctrine, but about the Church and world affairs, Bishop John Heenan declared in a special appeal for the Catholic press.

Saying that "your friends are bound to want to know your views" about Catholic affairs, Bishop said that newspaper reports are often misleading. He added that Catholics can gain information on Catholic affairs by becoming regular readers of the Catholic press.

"If you have never taken a Catholic paper you will not realize what you are missing."

The Catholic press, the Bishop added, is produced by trained journalists, not by the clergy. These journalists know the value of news. They have all the same sources of information used by the secular press.

"In addition they have at their call a Catholic news service with agencies all over the world."

ČLANKI ZA MISLI MORAJO BITI V UREDNIŠTVU VSAJ DO DESETEGA VSAKEGA MESECA

VSE, KAR TIČE LIST "MISLI", SE OBRAČAJTE NA UREDNIKA MISLI, 45 Victoria Street, WAVERLEY
A vse kar tiče ZVEZO SLOVENCEV, se obračajte na naslov str. 7.